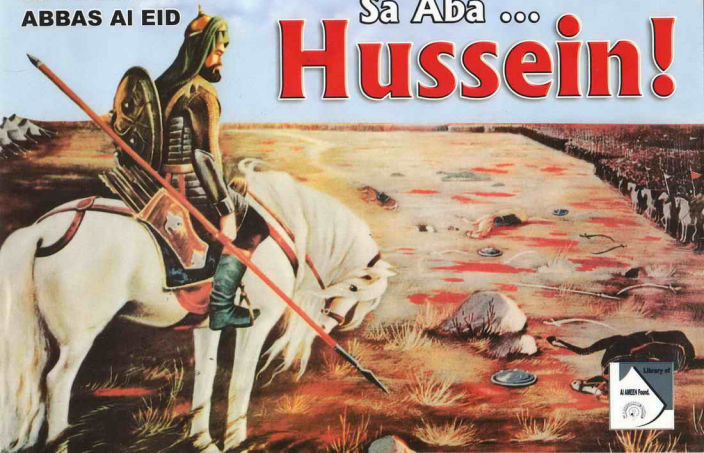

Sa Panulat ni:
ABBAS AI EID

Sa Aba ... **Hussein!**

باللغة الفلبينية
Salin Sa Filipino

Sa Aba... Hussein!

Nagsalin sa wikang Filipino
MARY ANN INTO CLERIGO

Nagsaayos ng pagsasalin sa wikang
Filipino:
Lydia Babasa Aison
English and Filipino Teacher

Sa Panulat ni :
ABBAS AL EID

Ang lahat nang makasining at tunay na mga karapatan
ay nakalaan para sa patnugot

Abbas Al-Eid

E-mail: ab3410@hotmail.com

تم الإعداد والترجمة في هيئة محمد الأمين (رحمه الله)

Paglilimbag at Pamamahagi

Mohmmad Al-Ameen Kumakanya
nawa ang
pagpapalaganap **)Foundation**
State of Kuwait

مكتبة هيئة الأمين
دولة الكويت

P.O.Box: 5987

Hawally. 32090 Kuwait

E-mail: alameen110@yahoo.com

Unang pagkalimbag
1427Hegira - 2006

HARI NG MUNDO

"Lo! Pinahahalagaan ni Allah ang mga buhay at ari-arian ng mga mananampalataya sapagkat ang hardin ay mapapasakanila: Sila ay makikipaglaban lungo sa daan ni Allah at handang mamamatay para kay Allah".

PASIMULA

Ang pangkalahatang kilusan ng tao sa buong kasaysayan, mula pa sa simula ay walang iba kundi anilyo sa mahahabang kadena ng pagsisikap lungo sa maginhawag buhay at makahanap ng magbibigay kaligtasan sa kabutihan, kaligayahan, at kaginhawagan sa sangkatauhan.

Sa pamamagitan ng Kanyang mga Propeta at mga Sugo, binibigyang-din ng Islam ang labanan sa pagitan ng kabutihan at kasamaan upang baguhin ang katotohanang panipunan sa naghingalong sangkatauhan. Ang trahedyo sa Karbala ay isa sa mga anilyo ng pagsisikap; malinaw na naipakita; at nakipaglaban ang mga alagad ng kabutihan laban sa mga tagapagtangkil ng kasamaan. Manapa'y ito ang ina ng kilusang pantao na pinabubulaanan ng paninil at digmaan laban sa masasama, ito rin ang ina ng mga rebolusyon na naipaglaban at hanggang ngayon ay ipinaglalaban pa rin upang baguhin ang kanyang katotohanan na kinukontrol ng kasamaan sa pamamagitan ng mga simbolo at mga taong may nakakapinsalang pag-uugali na humahadlang sa kanyang pag-unlad.

Ang nakakalunos na trahedyang ito ay nasa konsiyensiya pa rin ng bawat tao na batid ang katotohanan at ang mga pangangailangan ng tagumpay sa pangkalahatang kaunlaran ng tao at kaligayahan, sapagkat ito ay katibayan at saksing buhay sa kapangitan at kabangisan na maaabot ng tao kapag siya ay naaangkin ng kasamaan at karamutan sa pagkamit ng kanyang mga hangarin.

Nakilala ng Islam ang dalawang uri ng tao; Ang mabubuti na marangal sa kanilang pag-uugali at pananalig bilang modelo sa sangkatauhan; at ang masasama na gumagawa ng mga kabuktutan sa sangkatauhan alang-alang sa pagkamit ng kanilang kahiligan. Ang kuwentong ito ay nagpapakita ng ilang panig ukol sa nangyari sa Banal na lugar ng Karbala sa pagitan ng mga alagad ng kasamaan na pinamumunuan ni Yazid Ibn Mu'awiyah Ibn Abi Sufyan at ang tagapagtataguyod ng kapakanan ng sangkatauhan na pinamumunuan ni Imam Hussein Ibn Ali Ibn Abi Taleb (sumakanya nawa ang kapayapaan) kasama ang pangkat ng kanyang mga kasamahan na pinilang magsakripisyo ng kanilang mga kaluluwa sa dambana ng pagpapaka-sakit ng sarili upang makamit ang tinuro ng Islam sa kanila na ipagbunyi ang layunin at upang mailigtas ang sangkatauhan mula sa mga kalukuhan.

Si Imam Hussein Ibn Ali (sumakanya nawa ang kapayapaan) ay ang apo ng pinakamahilagang pangkasaysayan at Islamiyang kakanyahan sa kasaysayan ng tao; Si Muhammad Ibn Abdullah; Ang selyo ng mga propeta; sumakanya nawa ang kapayapaan at mga panalangin; Ang nagpabago ng katotohanan at lipunan mula sa isang estado at iba pang lungsod at bumura ng kalupitan at pang-aapi ng tao bilang pagpapatuloy ng digmaan na nag-simula pa kay Propetang Adan (K) at naipasa pagkatapos ni Propetang Abraham (K), Moses (K), Hesus (K), at sa kanilang mga kasamahan at tagasunod.

Dagdag pa dito, ito ay malinaw na hindi dapat dumanak ang dugo maliban sa marangal na layunin para sa kapakanan ng sangkatauhan, at walang daan para sa tao na tumayong may kinikilingan sa pagitan ng kabutihan at kasamaan, sa pagitan ng tama at mali. Si Imam Hussein Ibn Ali (K), ang kanyang buong pamilya at mga kasamahan ay nagbigay-anyo sa ganitong layunin sa pamamagitan ng kanilang nakakalugod na pagsasakripisyo upang maipakita sa atin kung paano maging makatao ang tao sa sangkatauhan at ang kanyang pakikipaglaban sa paggawa ng kabantugan sa kasaysayan ng tao.

Aming pinasasalamatang ang lahat ng bumahagi at kumalinga sa pagpapalabas ng babasahing ito sa pangmoral, pananalapi, at sa pansining.

Sumainyo nawa ang kapayapaan.

Sa Ngalan ng Panginoon, ang Pinakamahabagin, ang Maawain

Paghahandog

sa

Hari ng sansinukob

Ang sumusunod sa mga Propeta

na si Ibin Al-Hasan Al-Mahdi

Nawa'y ihanda na kaagad ng Panginoon

ang kanyang pagdating

Oh Panginoong

mapagpatawad, tanggapin

mo ang kahinaan ko at patawarin ako.

2 Si Yazid ay umupo sa trono ng kataas-taasan at kinausap ang mga tao:

4 Ibinigay ni Al-Walid ang sulat kay Al-Hussein at binasa nito ang sulat ni Yazid.

5

Sinagot siya ni Hussein:

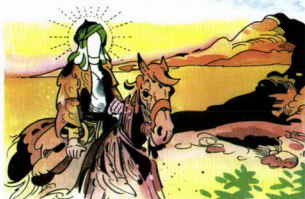

7

Ang mga tao sa Iraq ay nagsimulang sumulat kay Hussein at hinimok siya na pumunta sa kanilang bansa upang sila'y manumpa ng kanilang katapatan sa kanya at sila ay pamunuan.

6 Nabalisa na takot sa Islam, si Hussein ay umalis ng Al- Madina tumungo sa Makka.

8

Si Hussein ay nakatangap ng labindalawang libong magkakatulad na mga sulat: (Ang mga prutas ay hinog na at ang parang ay naging berde. Kapag ikaw ay dumating magkakaroon ka ng isang libong espadang susuporta sa iyo. Ngunit kapag hindi ka dumating sa amin, kami ay makikipaglaban sa iyo sa harap ng Panginoon sa Araw ng Paghuhukom).

- 9 Kaya ipinadala ni Hussein ang kanyang pinsan na si Muslim Ibn Aqil bilang kanyang kinatawan patungong Kufa.

10

Nang pumasok si Muslim sa Kufa, ang mga tao ay pumalibot sa kanya at sapagkat siya'y embahador at kinatawan ni Hussein, labing- walong libo ang nanumpa ng katapatan sa kanya.

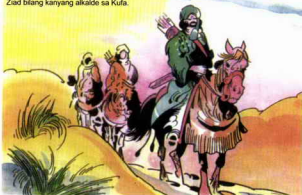
11

Si Muslim ay sumulat kay Hussein at sinabi nito ang tungkol sa katapatan ng mga mamamayan at pinakiusapan siyang pumunta kaagad.

12

Nang malaman ni Yazid ang tungkol dito, ipinadala niya si Ubeiddullah Ibn Ziad bilang kanyang alkalde sa Kufa.

13

Dumating si Ibn Ziad sa Kufa at nagsimulang magbanta sa mga pinuno ng mga kaanak kasama na ang hukbo ng Damascan at nangako sa kanila ng matalakang gantimpala.

15

Umupo si Muslim sa pintuan ng isang babae na tinatawag na (Taw'ah). Binibigyan siya nito ng tubig na mainom... at sinabi sa kanya na siya ay estranghero sa Kufa.

14

Kaya isa - isa nilang tinalakuran si Muslim hanggang ito ay nag-isa na lamang.

16

Nang malaman ng babae na siya ay embahador ni Hussein inanyayahan siya nito sa kanyang tahanan.

17 Pinaligiran ng mga sundalo ang bahay ng Taw'ah.

19

Marami siyang napatay at hindi siya kayang talunin ng mga ito, kaya paghukay sila ng lubak sa likuran niya at hanggang siya ay malugmok dito.

18

Lumabas si Muslim Ibin Agli upang makipaglaban sa kanila matapos nitong hatakin ang pintuan bilang baluti, siya'y magiting na nakipaglaban.

20 Siya ay nahulog sa lubak at nabihag.

21

Matapos siyang talan dinala siya sa
taluktok ng kastilyo kung saan siya'y
kanilang pinugutan ng ulo at ilinapon
ang kanyang katawan pababa.

22 Ngunit hindi pa rin sila nalugod sa kanilang makahayop na pag-uugali... kaya siya'y
kanilang hinatak sa kalye ng Kufa.

23

Noong gabi ng ika-walo ng Zi al-Hijab si Hussein ay umalis ng Makkah patungong Iraq ngunit siya
ay pinigil ng mga tao sa paglaktay- si Abdullah ibn Abbas (Obispo ng bansa) ay isa na dito.

"Ano ang ipinag-utos ng
iyong lolo?"

"O! bin Abbas; ang Propeta ang nagbigay sa
akin ng kautusan at ako'y sumusunod dito."

24

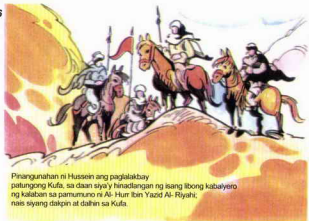
Napanaginipan ko ang
aking lolo na nagsasabi
sa akin: "O! Hussein
maglakbay ka
patungong Iraq sapag-
kat nalis ng Panginoon
na ikaw ay magsakripisyo
para sa Islam at dahil sa
misyong ito ikaw ay
papatayin."

"Ngunit bakit
mo dinadala
ang mga kababaihan?"

Hindi sumunod si Hussein sa kanila at naisipan nilang magtayo ng kampo sa kapirasong lupain na tinatawag na kagipitan at paghihirap (Karb at bala).

Pinangunahan ni Hussein ang paglalakbay patungong Kufa, sa daan siya'y hinadlangan ng isang libong kabalyero ng kalaban sa pamumuno ni Al- Hurr ibn Yazid Al- Riyahi; nais siyang dakpin at dalhin sa Kufa.

- 29 Nang madaling-araw, ang apat na libong pangkat ng mga kawal ni Umar Ibn Sa'd ang unang kumilos patungong Karbala at ang ibang mga pangkat ng kawal ay sumunod hanggang sila ay naging tatlungpung libo.

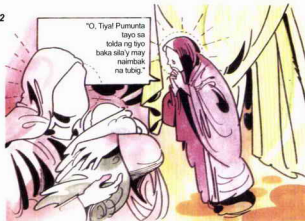
- 30 Sila'y nakatayo bilang hadang sa pagitan ng kampo ni Hussein at sa tubig ng ilog Euphrates sa kapito ng Muharram.

- 31 Noong gabi ng ika-siyam, tahat ng mga kalagayan ng tubig ay tyo kuya si Sakina Bint Al-Hussein ay pumunta sa tolda ni Zainab nagtatangka-sakaling siya'y makakita ng tubig; subalit, nakita niya itong rakuupo kangang ang sanggol na si Abdallah nginunguya ang tala dahil sa uhaw, siya'y nabuburhan at nagsabit:

32

Nang gabing hyon, ang mga sundalo ay nakatakdang pumunta sa kampo ni Hussein at sila'y nakalapit sa telda nito.

Noong gabi ng ika-siyam, anim na libong mga tao na pinamumunuan ni Shmr Ibn Zi Al-Jawshan na nasa huling pangkat ng mga kawal ang dumating sa Karbala.

Habang si Hussein ay nakaupo sa harapan ng kanyang telda isinandal nito ang kanyang ulo sa kanyang buhod, ang kanyang kapatid na si Zainab Al Kubra ay nakarinig ng mga inggay at lumapit sa kanya:

Ang kanyang kapatid na si Abbas Ibn Ali ay lumagit sa kanya at nagsabi:

38 Sinampol ni Zainab ang kanyang pisngi ng may lumbay at sinabing:

Siya ay tumayo at nagwika:

41 Si Abbas at ang dalawampung mga kabalyero ay umalis at nakipagkita sa kanila at nagtanong:

42 Si Abbas ay bumalik kay Hussein at sinabi sa kanya kung ano ang sinabi ng mga tao... sinabi ni Hussein...

43 Si Abbas ay bumalik sa kanila at ipinahayag ang hiling ni Hussein, ngunit hindi sila pumayag at sinabi ni Amr Ibn Al - Hajaj Al - Zubaidi:

44 Iginugol ni Hussein at ang kanyang mga kasamahan at kapamilya ang gabi ng "Ashura sa pagdasal at lumuhod na sumasamba ng may sila hugong lamang tulad ng bubuyog ang kanilang tunog.

"Wala ng iba pang kasamahan na mas tapat o higit na mabuti sa aking mga kasamahan at wala ng ibang kapamilya na higit na magalang o maka-Diyos kaysa sa aking buong pamilya, nawal'y biyayaan kayo ng Panginoon alang-alang sa akin sapagkat kayo'y mabubuti at matutukungin. Hindi ko inisip na bibigyan pa layo ng mga kalaban ng araw na higit pa bukas. Kayo'y aking ipagpaumanhin at kayo'y malaya na sa aking obligasyon. Huwag kayong makaramdam ng pagkakasala; Samantalain ninyo ang pagkakataon habang madilim pa ay umalis na kayo, bawat isa sa inyo ay nasa kamay ng isa sa aking kapamilya. Pabayaan ninyo ako, sapagkat walang ibang kailangan ang mga tao kundi ako..."

"Sa Ngalan ng Panginoon; hindi, oh, anak ng Propeta hindi ka namin maiwan ng makaman din ng Panginoon na kami'y may salita sa Kanyang Propeta na si Muhammad hinggil sa 'yo. At kung ako'y mamamatay alang-alang sayo at mabubuhay muli saka susunugin buhay at iwaligw alang-alang sa'yo at iyan ay gagawin ng pitumpung beses, hindi pa rin kita iwanan hanggang matagpuan ko ang aking kapelaran sa iyo. At bakit hindi ko ito gagawin na alam ko naman na isa lang ang kamatayan at makakamt ko ang walang hanggan na gantimpala?"

"O, anak ng Propeta: ano ang aming sasabihin sa mga tao, masasabi ba namin na aming tinatukuran ang aming pinuno at lider, ang anak ng anak ng ating Propeta nang hindi man lang nakasabit ng tudla para sa kanya o nakasaksak ng sibat para sa kanya o nakapukol ng espada para sa kanya; sa Ngalan ng Panginoon hindi, oh, anak ng Propeta hindi ka namin iwan hanggang kami ay unang mamamatay sayo at ating pagsaluhin ang iyong kapelaran; ang buhay na wala ka ay walang kabukuhan."

At nagsipagpatayan nang isa-isa ang mga kasamahan at gayundin ang sinabi, at nang makita ni Hussein ang kanilang katapatan siya'y nagkita.

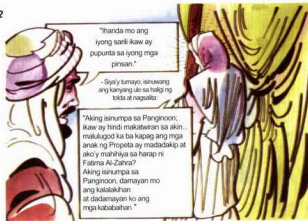
At binuksan ng Panginoon ang takip upang kanilang masilayan ang kanilang laharan, mga asawa, at palasyo sa langit.

"Kung ito'y inyong ipinagpipilitan itaas ang inyong noo at tingnan ang inyong mga antas."

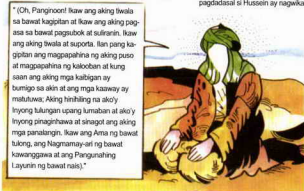

Si Ali Ibn Muzaher ay bumalik sa kanyang torda kung saan ang kanyang asawa ay nakatayo upang bumati sa kanya.

- 54 Kinaumagahan ng 'Ashura linawag ni Hussein ang kanyang mga kasamahan at inatasan silang magdasal. Sila'y napilitang maginis ng walang tubig para sa ablasyon. Matapos pinanguhuan ang pagdadasal si Hussein ay nagwika:

- 56 Kinaumagahan sa araw na iyon, sa pangunguna ni "Umar bin Sa'd ay sumalakay sila laban kay Hussein. Inilagay niya si "Amir bin Al-Hajj Al-Zubaidi sa kanan ng mga sundalo at si Shimir bin Zi Al-Jawshan naman sa kaliwa. At sa impanteriya niya inilagay si Shibtrah bin Al-Rubay'i at ibinigay ang bandila sa kanyang alipin na si Durayd.

- 57 Hiningi ni Hussein ang kabayo ng kanyang lolo "Al Mourtajaz" at saka kanyang pinakilos ang kanyang mga kasamahan na may pumuputol dalawang katao. Inilagay ni Hussein si Zouhair ibn Al-Qayn bilang komandante ng mga hukbo sa kanan at sa kaliwang bahagi naman ay si Habib ibn Mouzaher at ibingay ang kanyang bandila sa kanyang kapatid na si Al-Abbas.

- 59 Ito'y nagpagalit sa mga kalaban at sumigaw si Shimir ng malakas sa abot ng kanyang makakaya:

- 58 Sila'y pumuwesto kung saan ang mga bahay at mga tolda ay nasa kanilang likuran; pagkatapos sila ay naglipon ng mga troso at mga biyas-biyas ng punungkahoy na susunugin sa kanal na kanilang hinukay nang gabi upang piglin ang paglusob ng mga karaway mula sa likuran.

60

Sinabi ni Hussein:

Pagkapanalos, si Muslim ibin 'Awsaj na nais pumunta sa kanya ng kanyang tudla ay pinigil ni Hussein at nagsabi:

* Ayokong mag-umpisa ng away.*

At lumapit si Burayr at nagsabi:

Saka lumapit si Hussein sa mga tao at ilan sa kanyang mga kasamahan at si Burayr ibin Khudayr Al-Hamadani na nasa kanyang harapan: Si Hussein ay nagsabi:

Sumagot si Burayr:

"Salamat sa Panginoon na nagbigay sa akin ng higit na pangangatwiran kaysa sa inyo. Oh, Panginoon ako'y inosente sa kanilang pinaggagawa; Oh, Panginoon hayaan Ninyo na ang kanilang kapangyarihan ang magpabagsak sa kanila hanggang Kayo'y kanilang makilala habang Kayo'y napapoot sa kanila."

"Mga mamamayan ng Kufa, alalahanin ninyo ang aking larawan at tingnan kung sino ako, at gisingin ang inyong mga sanli. Tanungin ninyo kung makatwiran ba ang pagpatay ninyo sa akin at labagin ang karangalan ng aking kasamahang kababaihan? Hindi ba ako ang anak ng anak ng Propeta, ang anak ng kanyang tagasunod, ang kanyang pinsan at ang unang naniniwala kung ano ang kanyang natamo mula sa Panginoon? Hindi ba si Hamzah, Ama ng mga martir ay tiyuhin ng aking ama?

Hindi niyo ba narinig ang mga salita na sinabi sa akin ng Sugo ng Panginoon at sa aking kapatid na kami ang dalawang puno ng kabataang kalalakihan sa langit. Nagtatanong ba kayo sa akin ng taong aking napatay,

o ng perang aking pinatubuan o ng pagpaparusa sa mga sugatan?"

"Ako'y nagsusumamo sa Ngalan ng Panginoon, kilala n'yo ba ako?"

"Oo, ikaw ang ap ng Sugo ng Panginoon."

"Ako'y nagsusumamo sa Panginoon, alam mo ba na si Muhammad ang aking lolo?
Alam mo ba na si Ali ibn Abi- Talib ang aking ama? Ako'y nagsusumamo sa Panginoon, alam mo ba na si Fatima na anak ng Sugo ng Panginoon ay aking ina?
Ako'y nagsusumamo sa Panginoon, alam mo ba na si Khadijah Bint Khuwayled na unang bebaeng Islam ay aking lola?
Ako'y nagsusumamo sa Panginoon, alam mo ba na si Hamzah, ang ama ng mga martir ay tiyuhin ng aking ama?
Ako'y nagsusumamo sa Panginoon, alam mo ba na ito ay espada ng Propeta.
Ako'y nagsusumamo sa Panginoon, hindi ba ang Turban na aking isinusuot ay turban ng Propeta?
Ako'y nagsusumamo sa Panginoon, hindi ba na si Ali ang pinakamatalino, pinakamatapang na tao sa Islam, at ang hari ng bawat nananampalatayang Muslim?
Gayunpaman, pinadanak mo ang aking dugo at siya'y aking ama."

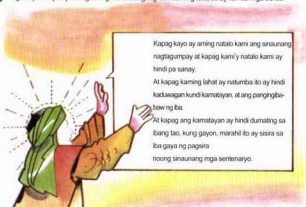
"Oo, alam naming lahat ng iyan at hindi ka namin iwan hanggang matikman mo ang, kamatayan dahil sa uhaw."

- 69 Nang marinig ng kanyang mga anak at kapatid na si Zainab ang kanyang sinabi sila'y napaliyak, napahaguhot, sinampal ang kanilang mga pingil, at sumigaw.
Pinapunta niya ang kanyang kapatid na si Al-Abbas at ang kanyang anak na si Ali upang sila'y patahimikin. Sumpa ko sila'y lalong iyak mamaya. At saka siya'y nagbigay ng ibang talumpati.

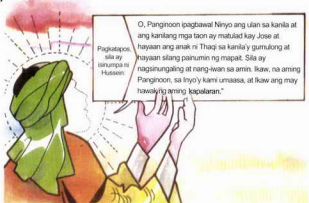
Sa aba, sa inyo: Ikaw ay sumigaw ng tulong at kami ay tumakbong papalapit, ngunit dinukot mo ang iyong sandata ng pananalig laban sa amin at sinubukang sunugin kami sa apoy na aming inihanda para sa iyong mga kaaway, ikaw ay lumapit sa kanila at naging kaanib, ngunit walang katarungan o pag-asa ang sa iyo'y ibinigay. Nawa'y ang iyong kapalaran ay maging kalunos-kalunos tulad ng iyong pag-uugali. Kami ay iyong iniwan sa kalagitnaan ng labanan, at ikaw ay tumakbo sa kasiyahan ng buhay. Nawa'y sumasaiyo ang parusa ng Panginoon, pagkat ikaw ay alipin ng bansang ito at ang itinakwil ng anumang partido, at ang lumilihis ng kanilang mga salita, mga bandido ng kasamaan at ang hininga ng demonyo... Paano ka sumanib sa mga kalaban laban sa amin? Ngunit ang kataksilan ay isang pag-uugali na nananalaytay sa iyong kalocoban, sa iyong mga ugat at mga sanga, gayundin sa hangin na iyong hinihinga at ang pagkain na iyong kinakain. Na ang anak ng mga mandaraya ay umiwan sa akin na pumili sa pagitan ng kamatayan at kapahamakan. Ngunit walang daan ang panghahamak tungo sa akin. Panginoon, Kanyang Sugo, aming karangalan ang hindi pagsunod sa mga balukot at sakim na mga tao. Nawa'y ang Panginoon magiging saksi na ako'y makikipaglaban para sa aking pamilya kahit gaano kalit ang aming mga tagataguyod.

70 Pagkatapos, siya ay bumigkas ng nakababagbag damdaming tula, ito ay ilan sa mga berso.

71

72 Nang siya ay matapos at napatunayan na sila ay mali lumalabas na ang kanyang pagsasalita ay napawalang saysay. Kanyang hiningi muli ang kabayo ng Propeta-
Al-Mourtajaz at sumakay.

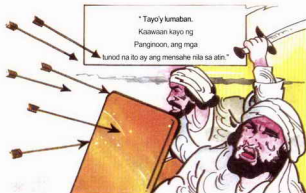

73 Sa panahon din iyon si Umar ibn Sa'd ay lumapit at inutusan si Dumayd:

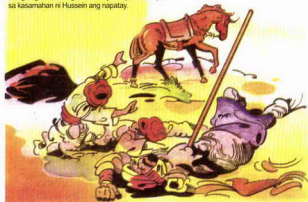
74 At saka ang mga pana ay dumagsang tulad ng ulan. Sinabi ni Hussein:

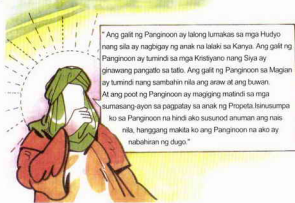
75 Sila ay naglaban nang araw na iyon.

76 Nang ang alikabok ng labanan ay natapos limampung sa kasamahan ni Hussein ang napatay.

77 Napahawak si Hussein sa kanyang mahabang balbas dahil sa tanawin at nagwika:

Pagkatapos sila ay nagsimulang maglaban ng dalawahang, nang sunud-sunod, bawat isa ay nagpaalam kay Hussein. At walang isa sa kanila ang napatay bago sila nakapatay ng marami sa mga kalaban.

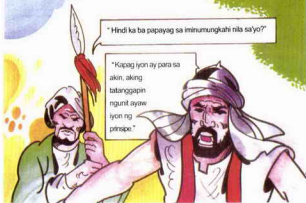
"Wa alaykum Assalam (sumaliyo nawa ang kapayapaan) tayu na ang susunod ilan sa kanila ay namatay at ang ilan naman ay naghintay at sila ay hindi magbabago."

"Asalamu alaykum (sumaliyo nawa ang kapayapaan) Hussein."

"Hindi ka ba papayag sa iminumungkahi nika sa'yo?"

"Kapag iyon ay para sa akin, aking tatanggapin ngunit ayaw iyon ng prinsipe."

Saka lumapit si Al-Hurr kay Umar Ibn Sa'd at sinabi:

"Makikipaglaban ka ba sa ganitong tao?"

"Oo, sumpa ko sa Panginoon, ang pakikipaglaban ay napakadali pagpupugot-lang ng ulo at pagpuputol ng kamay..."

Pagkatapos noon, si Al-Hurr ay lumapit hanggang nauuna na ito sa mga tauhan at nagsimulang lumapit kay Hussein nang unti-unti. Si Al-Muhajer Ibn Awss ay nagtanong sa kanya:

"Ano ang iyong gustong gawin? Nais mo bang makipaglaban sa kanya?"

"Alang-alang sa Panginoon, ako ay pumpili ng langit at impiyerno, sa pamamagitan ng Panginoon wala akong pipilin kundi ang langit kagat na ako'y hwoin ng pira-piraso at sunugin."

"Pinukaw mo ang aking pag-alinlangan, isinusumpa ko sa Panginoon na sana ay hindi kita nakita sa ganitong kalagayan at kung mayroon mang tatatanong sa akin tungkol sa matapang na tao sa Kufa. Wala akong pipilin. Ano ba ang nangyari sa'yo?"

"Panginoon tanggapin Ninyo ang aking pagsisisi at patawarin po Ninyo ako sapagkat tinakot ko ang mga puso ng iyong mga pinagkakatiwalaan at ang anak ng anak ng Sugo."

Nang siya'y lumapit kay Hussein.

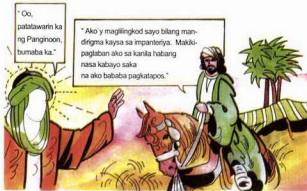
"Sino ka? tanong ni Hussein."

"Nawa'y gawin ako ng Panginoon na iyong tagapagligtas. Ako ang taong pumigil sa'yo na bumaba, at sumama sa'yo sa daan at nakipaglaban sa'yo sa lugar na ito, ngunit hindi ko inakala na ang mga taong iyon ay tatanggi sa iyong panukala. Kaya'y dumating ka sa ganitong kalagayan. Ngayon, ako'y nagsisisi sa ating mga nagawa. May kapa-tawaran ka bang nakikita sa akin?"

"Oo, patatawarin ka ng Panginoon, bumaba ka."

"Ako'y maglilingkod sayo bilang mandirigma kaysa sa impanteiya. Makikipaglaban ako sa kanila habang nasa kabayo saka na ako bababa pagkatapos."

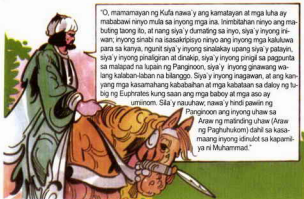

Pagkatapos siya'y sinulong ng mga tao na pumapana sa kanya.

87 Lumakad siya sa harapan ni Hussein at kinausap ang mga mamamayan ng Kufa:

Siya'y lumapit kay Hussein hanggang siya'y nakatayo sa harapan nito at siya'y bumaba sa kanyang kabayo at humingi ng pahintulot at sinabi:

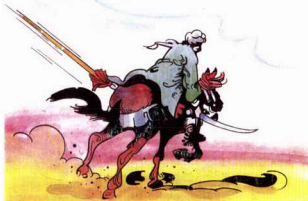

90 Nang payagan ni Hussein si Al-Hurr na makipaglaban. Siya'y sumakay pasulong at nagsabi:

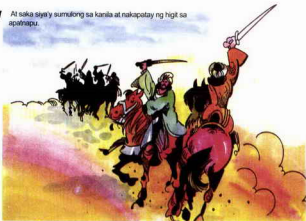
"Ako si Al-Hurr, pupugutan
ko kayo ng ulo ng
aking espada, alang-alang sa
napakabuting tao.
At wala akong nakikita
kahit na anong kasamaan."

92 Pinatay nila ang kanyang kabayo.

91 At saka siya'y sumulong sa kanila at nakapatay ng higit sa apatnapu.

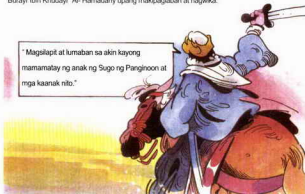
93 At pinaligiran siya ng pangkat. Siya'y lumaban ng may katapangan hanggang siya'y napatay.

- 94 Nang siya'y namatay, lumapit si Hussein sa kanya at nakita ang kanyang mga dumudugong sugat. Pinunasan ang dugo at buhagin sa kanyang mukha't nagsabi nito:

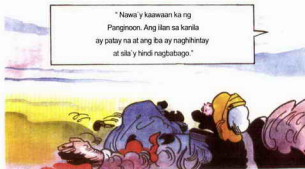
- 95 Pagkatapos, si Al-Hurr ay isinakay ng kanyang tribo at inilbing. At saka lumabas si Burayr Ibn Khudayr Al-Hamadany upang makipaglaban at nagwika:

- 96 Siya'y nakapatay ng tatlung sa kanila hanggang si Yazid Ibn Al-Mughfal dumating upang lumaban sa kanya at ang dalawa'y humingi ng katiyakan sa Panginoon na kung sino man sa kanila ang sumusunod sa tamang daan ay papatay sa isang naliligaw. Napatay ni Burayr si Yazid. Saka ang mga kaaway ay umatake sa kanya at siya'y napatay. Pagkatapos, si Muslim Ibn Awsajah ay lumabas tungo sa pook ng labanan at mabagsik na nakipagsagupap.

- 97 Siya'y nagpatuloy hanggang siya'y nahulog ng walang buhay. Lumapit si Hussein sa kanyang gild kasama si Habib Ibn Muzaher upang malaman kung si Muslim ay huminga pa, at sinabi sa kanya:

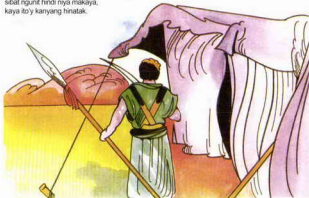

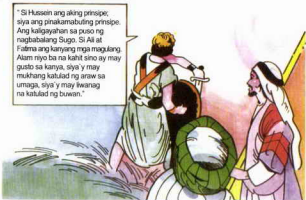

- 99 Masayang nagsigawan ang mga kasamahan ni Umar Ibn Sa'd: "Napatay namin si Muslim Ibn Awsajah". Nang parashong iyon, isa sa kanyang mga alilang babae ang sumigaw: "Oh... ama oh... anak ni Awsajah". Nang marinig iyon ng kanyang anak, pumasok siya sa kanyang ina na umiyak.

- 101 Siya'y lumabas at sinubukang dalhin ang sibat ngunit hindi niya makaya, kaya ito'y kanyang hinatak.

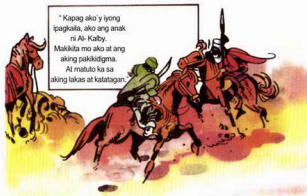

- 106** Saka kanyang tapon ang ulo ng kanyang anak, kinuha niya ang haligi ng tolda at sumulong sa labanan at nagwika:

- 108** Siya'y pumunta sa pook ng labanan na nagsasabi:

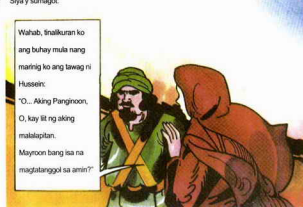
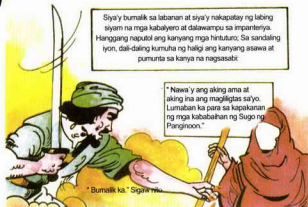

- 107** Siya'y inutusan ni Hussein na bumalik. Ngunit lumapit si "Wahab bin Abdullah Al-Kalby. Siya'y Kristiyano at kasama nito ang kanyang asawa at ina. Lahat sila'y nagpahayag na sila'y Islam kay Hussein habang patungong Karbala. At ang kanyang ina ay lumapit at sinabi:

- 109** Siya'y nakapatay ng ilan sa kanila at bumalik sa kanyang ina at sinabi:

Humingi ng tulong si Wahab kay Hussein:
 "Pabalikin mo siya." Sumagot si Hussein:
 "Nawa'y ganimpalaan ka ng Panginoon, bumalik ka sa mga kababaihan.
 Nawa'y kaawaan ka ng Diyos."
 Nawa'y bumalik at si Wahab ay
 pumunta sa digmaan at napatay.

"Congratulations! Mapu-
 punta ka sa langit!"

Pagkatapos itapon nila ang pugot na ulo ni Wahab sa kampo ni Hussein, habang ang kanyang asawa na nagpupunas ng dugo at alikabok sa kanyang mukha ay nakita siya ni Shimr. Inutusan niya ang kanyang alipin na pumalo sa kanya.
 Kaya, siya'y naging unang babaeng napatay sa kampo ni Hussein.

Ang digmaan ay nagpatuloy hanggang tanghali nang si Abu Tamam Al-Saydawi dumating at nagsabi:

"Sir, nawa'y mailigtas ka namin.
 Ang mga taong iyon ay dumating upang makipaglaban sayo. Isinusumpa ko sa Panginoon na hindi ka mamamatay hangga't una akong mapapatay. Ngunit nais kong makita ang Panginoon, matapos ko gawin ang nakatakdang pagdarasal."

"Iyong nabanggit at naaatala ang pagdadasal, nawa'y gawin ka ng Panginoon na tagapaganap ng mga pansalangen. Oo, ito ang simula ng Kanyang oras."

At saka wika din niya:

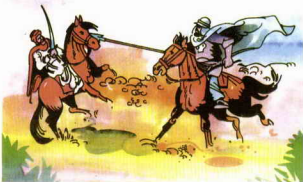
"Sabihin mo sa kanila na tumigil sa paglalabanang hanggang sa tayo'y makapagdadasal."

118 Si Hussein ay humiling kay Al-Hajjaj na gumawa ng adhan (tawag ng pagdadasal) ngunit sumagot si Al-Hosayn ibn Numeir... Allaho Akbar... (Dakila ang Diyos).

119 Ngunit sumugod si Habib ibn Muzaher sa kanya at pinalo ang ulo ng kanyang kabayo. Nahulog si Hosayn, ngunit dali-daling tumulong ang kanyang mga kasamahan sa kanya.

120 Pagkatapos inutusan ni Hussein sina Zuhayr ibn Al- Gayn at Sa'id ibn Abdullah na tumayo sa kanyang harapan at kalahati sa kanyang mga kasamahan upang sila'y makapagdasal ng panalangin para sa takot.

121 Pagkatapos, lahat ng kanyang mga kasamahan ay lumabas at nakipaglaban nang isa-isa, hanggang lahat sila'y napatay. Si Hussein lamang ang natira kasama ang kanyang mga kasambahay, anak ni Ali, anak ni Ja'far, anak ni Aqil, anak ni Hasan, at anak ni Hussein. Ang unang nakipaglaban sa kanila ay si Abdullah ibn Muzahir ibn Aqil. Siya'y lumaban at naging martir.

- 122** Habang si Abbas ay sinusubukang sidlan ang walang lamang daluyan ng tubig siya'y sinugod ng mga kaaway. Pinutulan siya ng kanang kamay, siya'y patuloy pa rin sa pekikipaglaban gamit ang kanyang kaliwang kamay. Pinutol din ang natirang kamay nito, hindi pa rin siya tumigil sa pekikipaglaban dala-dala ang espada sa kanyang bibig, hanggang ang kasumpa-sumpang pamalo ay tumama sa kanyang ulo. Dahil doon, ang bagong martir ay kasama na ng iba.

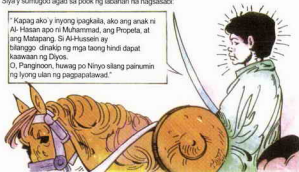

- 124** Pagkatapos, siya'y sumugod at nakipaglaban hanggang siya'y nakapatay ng tatlung't limang tao kahit na siya'y bata pa.

- 123** Saka ang batang si Al- Qasim ibn Al- Hasan, humingi ng pahintulot na lumaban. Ngunit hindi ito pinayagan ng kanyang tiyo na si Al-Hussein. Siya'y lumuhod at humalik sa kanyang mga kamay at paa at humingi ng pahintulot hanggang sinagot ito ni Hussein: Siya'y sumugod agad sa pook ng labanan na nagsasabi:

"Kapag ako'y inyong ipagkaila, ako ang anak ni Al- Hasan apo ni Muhammad, ang Propeta, at ang Matatapang. Si Al-Hussein ay bilanggo dinakip ng mga taong hindi dapat kaawaan ng Diyos. O, Panginoon, huwag po Ninyo silang paimumin ng iyong ulan ng pagpapatawad."

- 125** Nang ang kuwering tali ng kanyang sapatos ay naputol, lumuhod ito upang ayusin. Bigla na lang sumugod si Amir ibn Sa'd Al- Azdy at inihampas ang sandata sa kanyang ulo.

126 Nahulog si Al-Qasim at sumigaw: "Oh, aking tiyo." Itinaas ni Hussein ang kanyang mga kamay sa langit at sinabi:

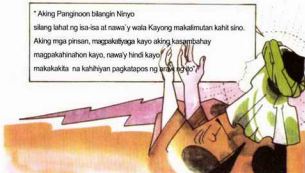
"Aking Panginoon bilangin Ninyo

silang lahat ng isa-isa at nawa'y wala. Kayong makalimutan kahit sino.

Aking mga pinsan, magpakatiyaga kayo aking kasambahay

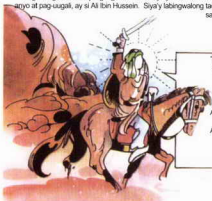
magpakahinahon kayo, nawa'y hindi kayo

makakakita na kahihyan pagkatapos ng araw na ito."

127 Ang huling isa sa kanyang mga kasambahay ay halos kamukha ng Sugo ng Panginoon sa anyo at pag-uugali, ay si Ali ibn Hussein. Siya'y labingwalong taong gulang. Siya'y sumugod sa mga kalaban na nagsasabi:

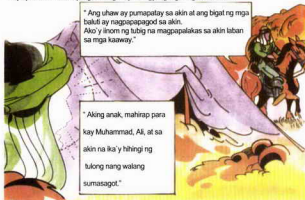
"Ako si Ali ibn Hussein ibn Ali. Sa Nigalan ng Panginoon kami at ang Propeta ay nasa tama. Isinusumpa ko sa Diyos, na ang mandaraya ay hindi mangyababaw sa amin. Ang hampas ang sibat sa iyo hanggang ito'y bumabuklat. Ang ipukul sa iyo ang espada hanggang ito'y pipilit. Ang hampas ng batang Alawi-Husheimi."

128 Siya'y lumaban ng may katapangan na nagpapahala sa mga tao nang marami ang nawala sa kanila. Siya'y bumalik sa kanyang ama ng may bahagyang mga sugat, at sinabi:

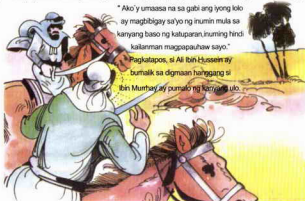
"Ang uhaw ay pumapalay sa akin at ang bigat ng mga bakuli ay nagpapapagod sa akin. Ako'y inom ng tubig na magpapalakas sa akin laban sa mga kaaway."

"Aking anak, mahirap para kay Muhammad, Ali, at sa akin na ika'y hihingi ng tulong nang walang sumasagot."

129 Sinsip ni Hussein ang dila ng anak at ibinigay ang singsing sa kanyang bibig at sinabi sa kanya:

"Ako'y umdaa na sa gabi ang iyong lolo ay magbibigay sa'yo ng inumin mula sa kanyang baso ng katuparan, inuming hindi kailanman magpapauhaw sayo." Pagkatapos, si Ali ibn Hussein ay bumalik sa digmaan hanggang si ibn Murrah ay pumalo ng kanyang ulo.

Saka siya'y napayakap sa leeg ng kanyang kabayo na nagdala sa kanya sa kampo ng mga kaaway kung saan siya'y hiniwa ng pira-piraso. At habang ang kanyang kaluluwa ay pumataas siya'y sumigaw ng malakas:

"Ama, ito ang aking lolo, ang Sugo ng Panginoon ay nagbigay sa akin ng malinom mula sa kanyang baso ng katuparan, nang sa gayo'y, hindi na ako mauhaw pang muli."

132 At inutusan ni Hussein si Umm Kulthoum na siya'y pabalikin at sinabi sa kanya na huwag hayyan na ang lupa ay mawalan kahit isa sa angkan ni Muhammad. Sa gayon, si Hussein ay nag-isang tumayo sa mga kababahan, mga bata, at ang kanyang maysakit na anak.

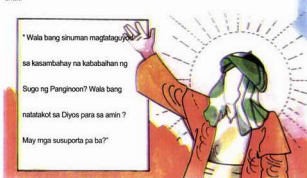
"Wala bang sinuman magtataguyod"

sa kasambahay na kababahan ng

Sugo ng Panginoon? Wala bang

nataatakot sa Diyos para sa amin?

May mga susuporta pa ba?"

131 At saka si Hussein ay napaligon ng pakana't pakaliwa, ngunit wala na siyang nakitang natira.

Kahit na, si Ali ibn Hussein Zein Al-Abideen' ay maysakit, siya'y lumabas.

Ngunit tumakbo sa kanya si Umm Kulthoum na sumisigaw:

"Aking anak, bumalik ka."

"Aking tiya hayyan mo akong lumaban alang-alang sa anak ng Sugo ng Panginoon."

133 Ang mga kababahan ay nagsimulang mag-iyakan nang malakas; Siya'y lumapit sa pasukan ng folda at nagsabi:

"Ibigay mo sa akin ang aking anak ng ako'y makapagpaalam, Zainab."

Siya'y nakatag sa kalaban habang kandong ang kanyang munting sanggol:

"Kayong, mga mamamayan na pumatay ng aking kasamahan, at mga bata. Wala na akong natira kundi itong bata. Kung ayaw ninyo akong kaawaan, subukan ninyong maawa sa batang ito na ang kanyang galas ay natuyo sa dibdib ng ina".

Pagkatapos, naghukay ng libingan si Hussein para sa kanyang napsalang na anak at inilbing ito nang natatakpan ng dugo. Siya'y nagdasal para sa kanya, at sumakay sa kabayo at nakatayang humarap sa kalaban na nagsasabi:

"Ako ang anak ni Ali ang pinakamabuti sa mga Hashimite. Tama na sa akin na magalak kung kalaan nais kong maipagkapuri. Ang aking lolo ay Sugo ng Panginoon ang pinakamarangal sa lahat ng tao at kami ang itaw ng Diyos sa mundo. Si Fatima na anak ng dakilang si Muhammad ay aking ina. Ang aking tiyo na tinatawag na may-ari ng dalawang pakpak ay si Ja'far. Sa amin ipinakita ang Koran. Gabay at inspirasyon ay sa ami'y may kabuthang nalipahayag."

Habang siya'y nagsasalita, si Hamzah ay pumana at tumama iyon sa lalamunan ng bata. At inilagay ni Hussein ang kanyang kamay sa lalamunan ng bata hanggang ito'y mapuno ng kanyang dugo at itinapon ito patiblas at nagsabi:

"Panginoon, gawin po Ninyong magaan sa akin. Ano man ang mangyari sa akin ay masakshian ng Panginoon. Panginoon, huwag Mo sanang hayaan na mas nakalayayamat ang batang ito kaysa sa anak ng kamelyo ni Saleh. Kung kagustuhan Mong hindi kami manalo, hayaang iyan ay para sa aming kabuthan."

Kapag ang buhay ay itinuring na mahalaga. Na ang langit ay mas mataas at mas marangal. Kapag ang katawan ay ginawa para sa kamatayan, kung gayon, ang pagtatay ng tao sa pamamagitan ng espada alang-alang sa Panginoon ay higit na mabuti. Kung ang paghanapbuhay ay pinangungunahan ng pagpapasiya, sa gayon, ang tao ay hindi gaanong magpapahalaga sa pagkita ng higit pa. Kung ang pera ay inipon para sa pag-alis bakit ang tao'y nag-aalalang gumasta kung ano ang matira. Ako'y pupunta, at hindi mahihyang mamatay kapag ito'y para sa kadahilanan ng Panginoon.

- 138 Pagkatapos, hinamon niya ang mga kalaban, napapatay niya ang bawat katunggali hanggang marami siyang napatay sa kanila.

140

At nagsalita si Shmr:

"Ano ang
iyong sinabi
anak ni
Fatima?"

"Ang laban ay sa pagitan mo at sa akin.
Huwag mong hayaan ang iyong mga sundalo
na mang-abuso ng aking
kapamilya
habang
ako'y nabubuhay."

- 139 Nagpatuloy ang labanan hanggang siya'y napaligiran.
At saka siya'y sumigaw:

"Sa aba, sa inyo mga kasamahan ni
Ali-Abi Sufyan kung wala kayong
relihiyon at wala kayong takot sa Araw ng
Paghuhukom, magpakalaya kayo
at surin ang
inyong angkan kung
kayo ba ay mga Arabo."

- 141 At tinawag ni Shmr ang kanyang mga kasamahan:

"Iwan ang kanyang mga kasamahan babae't
tumon sa kanya.
Isinumpa ko sa aking relihiyon na siya'y patas na
kalaban."

- 142** Ang mga kaaway ay umatras... ang mga anghel ay bumaba mula sa langit upang tumulong sa kanya ngunit hindi siya pumayag, sa anumang gagawin nila.

- 144** Siya'y bumalik at sumugod sa mga tao, sumalakay sa kanilang at kalwang pakpak ng mga kaaway.

- 143** At siya'y napalingon ng pakanan't pakaliwa, ngunit wala na siyang makitang kasama maliban sa mga nuong nasa lupa.

- 145** Pagkatapos, siya'y nagsimulang tumudla ng pana sa kanya nang siya'y tumigil upang mamahinga nang makaramdam ng panghina upang lumaban. Bigla nalang may batong tumama sa kanyang noo.

146 Habang pinunasan niya ng kanyang damit ang dugo sa kanyang mga mata, ang matulis na may lasong pana ay tumama sa kanyang dibdib. Sinabi ni Hussein:

"Sa Ngalan ng Panginoon, para sa kapakanan ng Panginoon, at sa relihiyon ng Sugo ng Panginoon."

147 Sa sandaling iyon sinaksak siya ni Saleh Ibn Wahab.

148 Siya'y nahulog sa kabayo at gamit ang kanyang pisngi siya'y nagsimulang tumipon ng buhangin sa kalim ng kanyang pisngi bilang unan, at siya'y humiling sa Panginoon na nagsasabi:

"Tulungan po Ninyo ako na magkaroon ng katatagan, sa iyong kapalaran at sa iyong pagsubok walang ibang sasambahin kundi Ikaw."

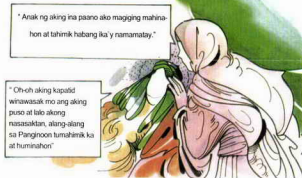
149 At sinubukan niyang tumayo ngunit nabigo, kaya siya'y umiyak at tumawag:

"Oh...o, kay lil ng aking tulong. Ako ba'y papatayin sa ganitong paraan habang si Muhammad ay aking lolo, ang Propeta? Ako ba ay papatayin habang nauuhaw at si Ali ay aking ama? Ako ba ay magdudulot ng kahihyanan at si Fatima Al-Zahra ay aking ina?"

151 Pagkatapos, siya'y lumakad patungo sa pook ng tabenan, tumayo at sandaling umuupo at nagtapon ng alikabok sa kanyang ulo hanggang siya'y makarating kay Hussein.

Lumapit si Shmr at umupo sa
dibdib ni Hussein at pinutol ang
dakilang ulo nito mula sa katawan.

O... Hussein.
Nawa'y isumpa ng Panginoon ang mga
taong pumatay sa anak
ng anak ng Sugo sa malagim na paraan.

**Mga mahahalagang
siyudad at
mga teritoryo
sa kuwento:**

1) Al Madinah (Al Munawwarah):

Ang siyudad sa hilaga ng Peninsulang Arabiya, na kasalukuyang tinatawag na bansang Saudi Arabia. Ito ang tawag sa siyudad bago pa man ang Islamiyang Yathrib. Ito'y pinaninirahan ng dalawang Arabong tribo, ang Al-Awss at Al-Khazraj. At may ilan ding mga Hudyo.

Ito rin ang siyudad kung saan ang Propeta ay dumayo at nanirahan ng sampung taon nang magsimula ang rebelasyon, at namatay matapos ang labingtatlong taon. Ito'y isa sa dalawang mga Banal na lugar ng Islam. Ang Banal na moske ng Propeta kung saan si Imam Hussein (K) ay nagsimula ng kanyang paglalakbay mula sa Mecca patungong Kufa.

2) Mecca:

Ang ayos ng kinaroroonan nito ay nasa kabataan ng 75 na kilometro pasilangan ng Jeddah. Ang Banal na siyudad kung saan ginagawa ng mga Muslim ang banal na paglalakbay. Ito rin ang siyudad kung saan ipinanganak si Muhammad (K) at nakatala. Ito ang siyudad ng kalakalan at relihiyon ng mga Arabo mula noong mga sinaunang panahon. Dito rin tumigil si Imam Hussein sa kanyang paglalakbay mula Medina patungong Kufa.

3) Ash- Sham:

Tinatawag ngayong Damascus, kapital ng Syria. Ito ay naging kapital ng estadong Umayyad na nailatag ni Muawiyah. Ito ay naging sentro ng mga prinsipeng Ghassan noong sinaunang panahon. Ang libingan ni Zairab at moske ng Umayyad ay nandito, at iba pang mga makasaysayang palatandaan; Ito rin noon ang himpilang pangkalakalan. Ito ang siyudad kung saan ang mga hukbo ni Yazid ibn Mu'awiyah ay naghiwal-hiwalay na pinamumunuan ni Ubaidullah ibn Ziad sa Kufa upang makipaglaban kay Hussein (K).

4) Al- Kufa:

Ito ay nasa timog ng Baghdad, kapital ng Iraq, nasa pampang ng ilog Euphrates. Ito ay naging sentro ng kaharlang Al-Hyrah na may magandang relasyong pulitikal sa emperador ng Persia na may relihiyong Meginismo. At sa lugar na ito tinipon ni Umar ibn Sa'd ang mga tribo at mga pangkat sa kanyang panig upang makipaglaban kay Hussein (K). Sa dakong huli, Ito'y ginawang kapital ng estadong Islam ni Imam Ali (K). Ipinahayag ng lumang teksto na dito nagsimula ang baha na lumipol sa mga tao sa panahon ni Propetang Noah (K). Nanto rin ang mga templo nina Propetang Abraham (K), Imam Ali (K), Propetang Adan (K), Noah (K), Houd (K), at Saleh (K).

5) Karbala:

Nasa bahaging timog ng Baghdad patungong Kufa kung saan ang kinaroroonan ng ilog Euphrates. Wala itong mahalagang kasaysayan bago ang labansang Al-Taff kung saan si Imam Hussein (K) at ang kanyang buong pamilya at kasamahan ay napatay. Dito rin namalagi at nagbiyo ng kampo si Hussein kasama ang mga kababaihan at kasamahan at dito rin siya hinadlangan ni Al-Hurr ibn Yazid Al-Riyahi na pumuntang Kufa.

**Mga kasamahan ni
Imam Hussein
(sumakanya nawa ang
kapayapaan) na
kasama niyang naging
martir sa Karbala (a.s.)**

1. Burayr Ibin Khudayr Al-Hamadany.
2. Alipin ni Ziyad Ibin Abeeh.
3. Salem "alipin" ni Ubaidullah Ibin Ziyad
4. Habib Ibin Muzaher Al-Asady. -
5. Abdullah Ibin Umeir Al-Kalby.
6. Al-Hurr Ibin Yazid Al-Riyahy.
7. Ang batang Turko.
8. Wahab Ibin Abdullah Ibin Janab Al-Kalby.
9. Amr Ibin Khaled Al-Azdy.
10. Khaled Ibin Amr Ibin Khaled Al-Azdy.
11. Sa'd Ibn Hanzalah Al-Tamimy.
12. Umeir Ibin Abdullah Al-Madhajy.
13. Mouslim Ibin Awsajah Al-Asady.
14. Nafe'a Ibin Hilal Al-Jamaly.
15. Zuhair Ibin Al-Qayn Al-Yahly.
16. Abu Tamamah Al-Saydawy.
17. Sa'eed Ibin Abdullah Al-Hanafy.
18. Abdul-Rahman Ibin Abdullah Al-Yazny.
19. Yehya Ibin Salim Al-Maziny.
20. Qurrah Ibin Abi qurrah Al-Gaffary.
21. Malek Ibin Anas Al-Kahely.
22. Umar Ibin Muta' Al-Ja'far.
23. John "alipin" ni Abi Dhar Al-Gaffary.
24. Anis Ibin Ma'qil Al-Asbahy.
25. Yazid Ibin Muhajer Al-Ja'far.
26. Al-Hajjaj Ibin Masruq. (Izaner ni Imam Hussein).
27. Jinadah Ibin Al-Harth Al-Ansary.
28. Umar Ibin Jinadah.
29. Batang lalaki, ang kanyang ama ay napatay sa digmaan.
30. Abdul-Rahman Ibin Urwah.
31. Abis Ibin Shabib Al-Shakiry.
32. Shawdhab "alipin" ni Shakir.
33. Abdullah Al-Gaffary.
34. Abdul-Rahman Al-Gaffary.
35. Sayf Ibin Harth Ibn Sary.
36. Batang Turko mula sa mga alipin ni Hussein.
37. Umar Ibin Khaled Al-Saydawy.
38. Hanzalah Ibin Asa'd Al-Ajly Al-Shamy.
39. Yazid Ibin Ziyad Abu Al-Sha'thae.
40. Ibrahim Ibin Husayn Al-Asdy.
41. Urwah " alipin" ni Al-Hurr Ibin Yazid Al-Riyahy.
42. Aslam Ibin Kuthayr Al-Azdy.
43. Ali Ibin Muzaher

Mga kasapi ng pamilya
ni Imam Hussein na
naging martir
sa Karbala
sila ay:

1. Ja'far Ibin Aqil Ibin Abi Taleb.
2. Abdul-Rahman Ibin Aqil Ibin Abi Taleb.
3. Abdullah Ibin Aqil Ibin Abi Taleb.
4. Muhammad Ibin Aqil Ibin Abi Taleb.
5. Abdullah Ibin Muslim Ibin Aqil.
6. Abdul-Rahman Ibin Muslim Ibin Aqil.
7. Muhammad Ibin Muslim Ibin Aqil.
8. Ja'far Ibin Muhammad Ibin Aqil.
9. Muhammad Ibin Abi Said Ibin Aqil.
10. Muhammad Ibin Ja'far Ibin Abi Taleb
(Al-tayar).
11. Ibrahim Ibin Ali Ibin Ali Taleb (Al-tayar).
(Sila'y mga batang pinatay matapos ang
pagkamatay ni Hussein habang sila'y
tumatakas sa kampo ni Ziyad)
12. Muhammad Ibin Abdullah Ibin Ja'far Ibin
Abi Taleb.
13. Awn Ibin Abdullah Ibin Ja'far Ibin Abi
Taleb.
14. Abdullah Ibin Al-Hussein Ibin Ali Ibin Ali
Taleb.
15. Al-Qassin Ibin Al-Hassan Ibin Ali Ibin Abi
Taleb.
16. Umar Ibin Al-Hasan Ibin Ali Ibin Abi
Taleb.
17. Ubaidullah Ibin Abdullah Ibin Ja'far Ibin
Abi Taleb.

18. Abu Bakr Ibin Ali Ibin Abi Taleb (ang kanyang
ina ay si Layla, anak ni Mas'oud Ibin Khaled).
19. Umar Ibin Ali Taleb (ang kanyang ay si
Umm Al-Baryn anak ni Hizam).
20. Uthman Ibin Ali Ibin Abi Taleb (kanyang ina ay si
Umm Al-Baryn anak ni Hizam).
21. Ja'far Ibin Ali Ibin Abi Taleb (ang kanyang ina,
Umm Al-Baryn anak ni Hizam).
22. Abdullah Ibin Ali Ibin Abi Taleb (ang kanyang
ina, Umm Al-Baryn anak ni Hizam).
23. Al-Abbas Ibin Ali Ibin Abi Taleb (ang kanyang
ina, Umm Al-Baryn anak ni Hizam).
24. Ali Ibin Al-Hussein Ibin Ali Ibin Abi Taleb (ang
kanyang ina, Layla anak ni Abi Murrah).
25. Muhammad Ibin Ali Ibin Abi Taleb.
26. Ibrahim Ibin Ali Ibin Abi Taleb.
27. Abdullah ang sanggol (sanggol ni Hussein).

Ang bilang ng mga martir na nakipaglaban at
namatay kasama ni Imam Hussein ay doble ang
bilang kaysa sa mga nabanggit sa itaas ngunit na-
banggit lamang ang mas kilala sa kanila.

- Ibrahim Ibin Muslim Ibin Aqil.
- Ahmad Ibin Al-Hasan Ibin Ali Ibin Abi Taleb.
- Bakr Ibin Al-Hasan Ibin Ali Ibin Abi Taleb.
- Abdullah Ibin Al-Hasan Ibin Ali Ibin Abi Taleb.
- Abdullah Ibin Al-Hussein Ibin Ali Ibin Abi Taleb.

PAGPAPAKAHULUGAN:

-Imam Hussein (K) Ibin Imam Ali Ibin Abi Taleb (K):

Ang kanyang lolo ay si Propetang Muhammad (Sumakanya nawa ang kapiyapaan), ang kanyang ina ay ang anak ang Propeta (SNK) na si Fatima Az-Zahra' (K). Ang lider ng banal na muling paglilingang, ang guro ng kalayaan at katapangan, tumanggap sa pagkakaruso sa mga malupit at hindi makatarungan.

-Abbas Ibin Ali Ibin Abi Taleb (K):

Kapatid ni Hussein sa ama. Humawak ng simbolo ni Hussein at lider ng kanyang sundalo, siya'y malipunong bayani, lapat na tagapagsamba; siya ay nakidigma upang magdala tubig sa kampo ni Hussein ngunit siya ay napatay bago pa man umabot sa kampo ni Hussein.

-Zainab Al-Kubra (K) anak ni Ali ang prinsipeng ng mga sumasamba:

Kapatid ni Hussein, kanyang kapare sa muling paglilingang; siya'y namoon din sa Karbala, siya ay tumulong sa kanyang kapatid sa mga responsibilidad. Humiling si Hussein sa kanya na alagaan ang mga kababaihan at mga bata. Siya'y may tapang na kalangian sa Kufa at Shem.

-Qasim Ibin Imam Hasan (K):

Ang kanyang ama ay napatay nang siya ay dalawang taong gulang, kaya inalagaan siya ni Hussein hanggang sa gulang na labing-tatlo; siya'y nakipaglaban sa Karbala at napatay sa harapan ng kanyang tiyo.

-Ali Al-Aibar (K):

Ang panganay na anak ni Hussein, siya'y kamukha ng kanyang lolo sa anyo at pag-uugali, kilos at katangian. Siya ay buong tapang na nakipaglaban sa kabilang kanyang uhaw, siya ay nakapatalay ng marami sa mga kalaban hanggang siya ay napatay sa Karbala.

-Abdullah ang sumususo (K):

Anak ni Imam Hussein (K), siya ay anim na buwang gulang, siya'y nauhaw kaya siya ay dinala ni Hussein sa mga kalaban upang mabigyan ng tubig. Ngunit siya'y pinara ng tunod ng mga kalaban na kanyang kinamatay nang nasa dibdib ng kanyang ama.

-Ali-Hum Ibin Yazid Al-Riyahi:

Siya'y isa sa mga lider ng hukbo sa Kufa. Siya ay mayroong isang libong mandirigma sa Islam ng kanyang kautusan. Ngunit alam niya ang katotohanan at kanyang natanto na siya'y mali, kaya siya ay sumama sa sandatahan ni Hussein at

nakipaglaban hanggang siya ay napatay.

-Pamilyang Wahab:

Pamilyang Kristiyano na may ina, anak, at asawa ng anak. Nakilala nila si Hussein habang nasa daan at nagpahayag ng pagka-Islam sa kanyang harapan, sila ay sumama sa Karbala. Napatay si Wahab Ibin Abdullah sa pagtatanggol kay Imam Hussein (K).

-Yazid Ibin Muawiyah:

Ang pinuno ng Umayyad kanino'y si Hussein ay tumanggap magbabayad ng kuwarta dahil sa kanyang pagkalasenggero at pagpatay ng mga inosente, at galit sa mga paniniwala ng Islam; at kabilang dito, kanyang sinabi. Si Hashim walang-dayang namamahala subalit walang Koran o kaya'y Sugo.

-Umar Ibin Sa'd:

Isa sa mga prinsipeng ng hukbong Umayyad. Siya ay nahikayat ni Ibin Ziad na makipaglaban kay Imam Hussein (K) sa ganimpalang gagawin siyang pinuno sa teritoryong Ray ng sampung taon, ito ay kanyang tinanggap at nakipaglaban dala ang kanyang anim na libong mga tao; ngunit siya ay dinaya at hindi natupad ang ipinangako sa kanya.

-Ubaidullah Ibin Ziad:

Siya ay ginawang pinuno ni Yazid Ibin Muawiyah sa Kufa; siya ang naghanda ng mga sundalong nakipaglaban kay Imam Hussein (K).

-Shimr Ibin Zil Al-Jawshan:

Isa sa mga prinsipeng ng hukbong Umayyad, siya ay nakipaglaban kay Imam Hussein (K) sa Karbala; siya ay malayoso sa kanyang paniniwala at pag-uugali, naisalaysay na siya ang pumatay kay Imam Hussein (K), at nakagawa ng pinakamasamang krimen sa Karbala sa araw ng Ashura.

Halaw sa mga:

1. (Maqal Al-Husain) li-Kawarizmy.
2. (Waq'at Al-taff) li-gazwiny.
3. (Wasilat ad-darsyn fy Ansar Al-Hussein) li-zinjany.
4. At iba pang mga pinaghalawan.

